

faa stor en Sum, som de i faa Tilfælde skulle betale, ikke høre til den fletteste Klasse. Jeg skal endvidere med Hensyn til Sygekasserne være villig til at gaa ind paa, at det ikke er nok, at Indenrigsministeren fastsætter det laveste Bidrag, men at han overhovedet skal godkjende dem. Disse ærede Medlemmer kunne maasse sige, at det er farligt, fordi Indenrigsministeren derved faar for megen Magt; men jeg vil da trøste dem med, at naar vi faae dette Lovforslag gennemført — hvad jeg vilde ønske, vilde ske under den nuværende Indenrigsminister —, saa ere vi komne ind paa et faa godt Spor, at der i alt Fald ikke for Dieblisset vil være nogen Fare fra den Side. Skulde der saa siden vise sig nogen Fare, saa ere vi jo bleve kloge af Erfaring (Holtstein-Ledreborg: Saa er det bagefter). Ja, det er ganske vist bagefter, men der er vistnok ikke ret ofte blevet udgivet en Lov, uden at den har maattet berigtiges bagefter, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil paastaa, at der her ikke kan blive Afvikling at rette bagefter. Jeg vil derfor sige, at jeg ikke har Noget imod, at Sygekasser skulle godkjendes, saaledes at man har en Veirygelse for, at de ere fornøstlig indrettede; thi det kan ikke negtes, at mange af de Sygekasser, der ere indrettede omkring i Landet, ere byggede paa løs Grund, og derfor bringe mange af dem deres Medlemmer stor Skuffelse. Naar saaledes Arbejderen i 35 Aars Alderen træder ind og betaler samme Bidrag som i 55 Aars Alderen, da er dette en Ting, som aldrig kan gaa; thi det er en given Sag, at ethvert Medlem, der træder ind i 25 Aars Alderen og vedbliver at være Medlem, maa slippe med mindre Bidrag end de, der ere ældre. Endelig er der en sørgelig Sammenblanding, idet man holder ikke Formaalene skarpt adskilte. Jeg ønsker tilovis, at Begravelses- Syge- og Alderdomskasser maa komme under en og samme Bestyrelse; men jeg ønsker tillige, at ethvert Formaal holdes skarpt adskilt fra det andet. Naar saa Lovene ere prøvede af en klynning Autoritet, saa er det forbi med Skuffelserne, og saa forekommer det mig, at den Fare, som man har talt om med Hensyn til det Nominelle, maa være fjernet. I saa Henseende er jeg altsaa villig til med de Herrer at se at overveie, om vi kunne finde noget Bedre. Jeg skal ikke negte, at jeg tror, at der i det Hele taget saamtidig med denne Lov tillige maa komme en anden Lov, som organiserer Kassevæsenet, og som siger, under hvilke Betingelser Kommunerne skulle yde Garanti; thi det er mig f. Ex. bekendt, at det høie Indenrigsministerium uden Videre approberer Kasser, men efter hvilke Lovbestemmelser og efter hvilke Regler der gaas frem, det kendes ikke. Jeg skal saaledes nævne, at jeg isjor bragte paa Bane en Kasse, som er oprettet af Hoffjægermester Grüner. Det er muligt, at denne Kasse er god, jeg kjender den ikke;

men jeg veed, at der er stærke og vægtige Indvendinger imod den. Jeg bad derfor den daværende Indenrigsminister om at svare paa, hvorvidt der maatte være Noget ved disse Indvendinger; men jeg fik intet Svar, — dette var isjorigt ikke saa usemvanligt af den daværende Indenrigsminister. Jeg sagde udtrykkelig, jeg fordrede ikke noget Svar strax, der var jo en Behandling tilbage, men vi hørte Intet fra den høitærede Minister. Saa Meget er vist, at der har været vist stærke Indvendinger mod denne Kasse; om de ere berettigede eller ikke, veed jeg ikke; men den er approberet af Staten, uden at vi have hørt Noget om, hvem der har været Regjeringens Konsulent. Se saadant Noget kan ikke Andet end vække Tvivl hos dem, der benytte Kassen, men derfor tror jeg, at den ingen Indflydelse faar. Dette og andre Tilfælde gjøre, at jeg maa ønske, at man kommer til en Lov om, naar Kommunen skal være forpligtet til at garantere og under hvilke Betingelser; thi det kan ikke negtes, at der kan være Tilfælde, hvor Kommunen ikke alene bær, men ogsaa skal være forpligtet til at garantere. Saafarnt den høitærede Regjering vil gaa ind paa nærværende Lovforslag, og naar vi faae en saadan Lov ved Siden af, da tror jeg, at forsaavidt man har god Villie — jeg tør ikke betvivle, at den er tilstede hos Alle — der da vil komme noget Godt ud af Sagen. Lad os ikke vente, til Kommissionen er færdig, men lad os begynde strax. Her er dog i Rigsdagen en Del Mænd, som have Kjendskab til disse Forhold, og Regjeringen har jo i sig selv sit meget talrige Personale; lad os blot begynde, selv om vi saa gribe feil i Noget; naar vi blot ere enige i Hovedgrundtrækkene, saa staar det Andet til at rette bag efter. Altsaa, disse Indvendinger om det Nominelle kan jeg til dels erkjende. Jeg vil ikke tale om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimnestad); thi han staar paa et grundforskjelligt Standpunkt fra vistnok omtrent alle Medlemmer her; men jeg maa beklage, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger) ikke er kommen os til Hjælp med sin statistiske Kundskab, med sin Lægekundighed og Kyndighed i de hygieiniske Forhold i det Hele taget; thi det kan ikke nytte at sige, at vi komme frem med denne Sag, fordi det er et Agitationspørgsmaal, som vi ønske fremdraget. Det er klart nok bevist, at det ikke er saaledes, og jeg tilbageviser denne Bestyrdning ikke alene for dette Lovforslags Vedkommende, men naturligtvis ogsaa for alle andre, jeg mener, at dette have vi givet Beviser nok paa. Endelig er der kommet en Indvending, som jeg ikke kan erkjende Rigtigheden af, og det er den, at det var noget aldeles Ukjendt, at een Magt bevilgede, og en anden uddelte, Staten og Kommunen skulle bevilge, men dog ikke være de Magter, der uddelte. Staten har det virksomme Tilsyn gennem sin Re-